

زن افغان

در سنگر خونین انقلاب
یکتا پیراهن بی پا پوش
پاره کرباس بسر بسته
فریاد می ززم :

شهید این راه منم
ای راهیان آشفته اذهان
نقطه سرخ غلیانم
آتشین مذاپ
اخگر فرو خفته به خاک
بنگرید، بنگرید
بر اوج کهکشانم
بر آن اوج عطوفت و یاری
بشنوید

بشنوید

مگوئید : یاوه . . . یاوه . . .
بشنوید ((هدیانم))

فریاد آذرخش خورشیدم
ناقوس اهتزاز سکوتم
سرود آواره زندانم
نغمه بر خیز . . . برخیزطوفانم
چکش فرو کوفته بر سندانم
صدایی گسیختن زنجیر زندانم
هر چند در صلیب چهار دیوار چهار میخم میکنند
لیک در راهی آزادی
در جستجوی حقیقت
به پیش می تازم
نیک بنگرید آهای مردمان
شهید قهرمانم
من زن افغانم، من زن افغانم !

(سوما کاویانی)

2010/03/01